

کووید ۱۹ و تعیین کننده های اجتماعی مؤثر بر سلامت

تبدیل موضوع کووید ۱۹ به مسأله اجتماعی

نشریه
آینده
بهبتر

گازنامه علمی آموزشی

اردیبهشت ماه ۱۳۹۹

Institute for Futures Studies in Health

در حالی که باید اذعان داشت که جامعه جهانی و به تبع آن جامعه ایران با یک معضل روبه‌رو می‌باشد. اما این مشکل بسیار خطرناک، اگر تبدیل به مسئله اجتماعی شود به راحتی قابل حل خواهد بود. یکی از کارهای جدی در راستای مقابله با این بحران آن است که این مشکل به یک مسئله اجتماعی تبدیل شود.

راهکارهای تبدیل این موضوع به مسأله اجتماعی

- توصیف بیماری کرونا به عنوان یک مشکل جدی:

مشکلی که جامعه جهانی با آن روبه‌رو شده و از همه مشکلات دیگر جامعه ما، مهمتر است. هیچ چیزی به اندازه آن اهمیت ندارد. این چیزی است که ما باید اول در ذهنمان قرار دهیم. یعنی همه مردم بدانند که امروز با یک مشکل بزرگی روبه‌رو شده‌اند که هیچ کدام از مشکلات دیگر در مقابل آن اهمیتی ندارد.

مقدمه:

امروزه در نتیجه پاندمی بیماری کووید ۱۹ دیدگاه‌های سلامت چشم اندازی وسیع تر پیدا کرده و جامعه بر حسب ضرورت به سلامت توجه ویژه ای معطوف نموده است.

این بحران با توجه به ماهیت اجتماعی بسیار قوی ای که داراست، فرصتی بی نظیر به منظور تقویت تعیین کننده های اجتماعی مؤثر بر سلامت ایجاد نموده است، تا با انجام مداخلات مناسب در عرصه جامعه، مشارکت جامعه و تولید دانش مورد نیاز در حفظ و ارتقاء سلامت عمومی جامعه گام های ارزنده ای برداشته شود.

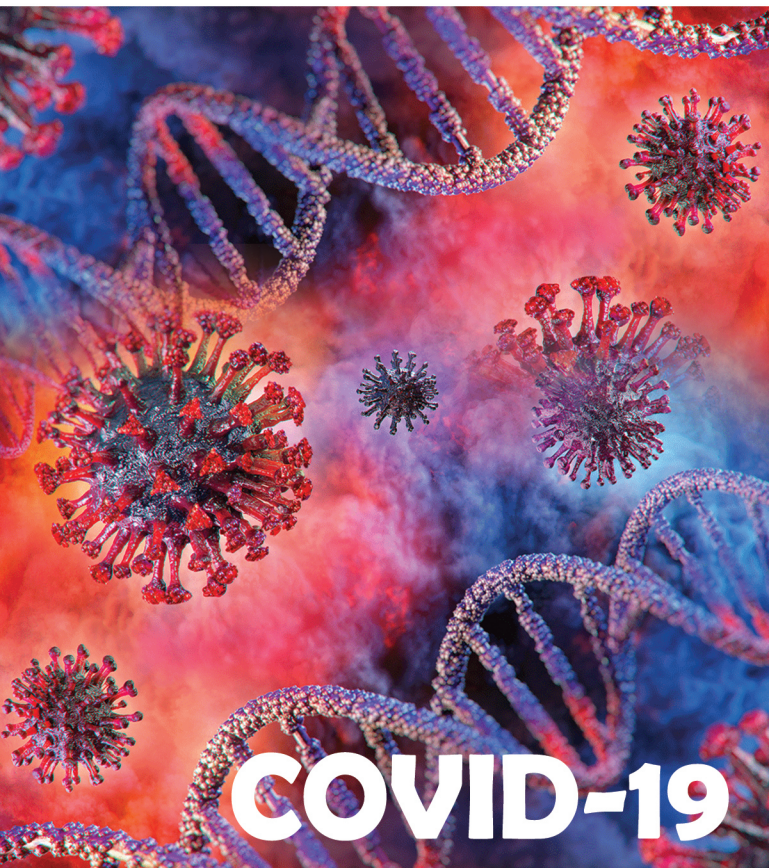
تعیین کننده های اجتماعی سلامت

مانند فقر، نابرابری، جنس، نژاد، قومیت، زبان، اقلیت، محل سکونت، مهاجرت، تحصیلات و سواد بهداشتی، طبقه اجتماعی، مذهب، شغل، درآمد، استرس، اعتیاد، غذا، بهره مندی از خدمات بهداشتی درمانی، شهرنشینی، حاشیه نشینی، خشونت، مراقبت از سلامت خود و دیگران، حمایت اجتماعی، مشارکت اجتماعی، سرمایه اجتماعی و سبک زندگی ناشی از این عوامل نقش بسیار بیشتری از سایر عوامل در پاسخ مناسب به بحران اخیر دارند، ولی به علت اینکه اکثر این عوامل درک نشده و به تقاضا تبدیل نشده، مورد غفلت قرار گرفته است.

چرا مقابله صحیح با بحران کووید ۱۹ با سلامت اجتماعی

همبستگی دارد؟

در دانش جامعه‌شناسی، حوزه ای به نام مسائل اجتماعی وجود دارد و به پدیده‌هایی اطلاق می‌گردد که مورد توجه عموم مردم بوده و به میزان زیادی حائز اهمیت می‌باشد. برخی گمان می‌کنند که جامعه با یک پدیده ای روبه‌رو شده است که اگرچه باید خیلی هم مراقب بود ولی اهمیت زیادی هم ندارد. انواع و اقسام تحلیل‌هایی که متأسفانه نمی‌گذارد این مشکل را، که می‌تواند واقعا خطرناک باشد و سلامتی بخش عمده ای از جامعه ما را به خطر بیندازد، جدی گرفته شود.

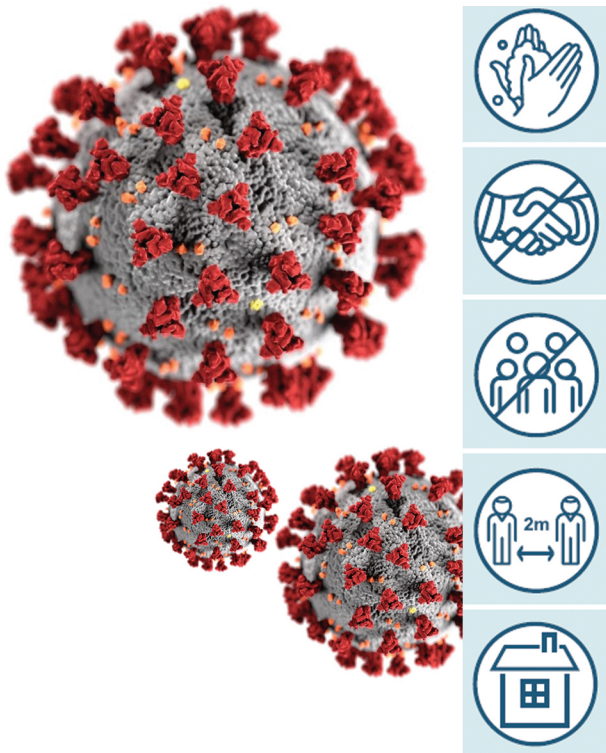
COVID-19

بنابراین سومین اقدام در مواجهه با کرونا، احساس مسئولیت اجتماعی است. اینکه همه مردم به دستورات بهداشتی عمل نمایند. همچنین هر کدام از افراد جامعه ضمن اینکه خود به این توصیه‌ها عمل می‌کنند؛ رعایت این دستورالعمل‌ها را به دیگران نیز توصیه نمایند که در این صورت این مشکل به راحتی قابل حل می‌باشد.

- تأکید بر اینکه اگرچه این مشکل، یکی از مشکلات بزرگ جامعه به شمار می‌آید، اما قابل حل است:

اگر بگویید این مشکل قضا و قدر الهی است، اگر بگویید که عملاً یک امر ساده و پیش پا افتاده‌ای است، این گونه فکر کردن، به معنای آن است که این مشکل تبدیل به یک مسئله اجتماعی قابل حل نمی‌باشد. بایستی قبول کرد که این بیماری اگر به صورت یک مسئله دربیاید، قابل حل است.

کاری هم نداریم که از کجا آمده و چه جنسی دارد. نباید به این اخبار اهمیت بدهیم. تصور ما باید بر این باشد که این بیماری، یک مشکل خطرناک است ولی قابل حل است و می‌توان آن را حل کرد.

- احساس مسئولیت اجتماعی (تأکید بر اینکه حل این مشکل، نیاز به همکاری همه مردم دارد):

به هر میزانی که هر کدام از ما این بیماری را نادیده بگیریم، بی اهمیت جلوه دهیم و غیرقابل حل بدانیم، به همان میزان این مشکل حل نخواهد شد. در شرایط کنونی این مشکل در صورتی قابل حل است که تمام افراد جامعه برای حل آن اقدام کنند نه تنها گروهی از مردم. به این معنی که همه احساس مسئولیت کرده و بدانند اگر با همدیگر همکاری کنیم می‌توانیم خیلی راحت این مشکل بسیار پیچیده را حل کنیم.

